

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. T.**

w związku z zażaleniem wyżej wymienionej na postanowienie prokurator Prokuratury Rejonowej w Łławie z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt [...], o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu zawartego w postanowieniu z dnia 5 września 2025 r., sygn. akt VIII Kp 435/25, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać zażalenie do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Malborku.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 września 2025 r., sygn. akt VIII Kp 435/25, Sąd Rejonowy w Elblągu wystąpił, w oparciu o przepis art. 37 § 1 k.p.k., do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia A.T. na postanowienie prokurator Prokuratury Rejonowej w Łławie z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt [...], o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k. Uzasadniając inicjatywę sąd *meriti* wskazał, że

postanowienie wydane w toku postępowania przygotowawczego związane jest z zawiadomieniem A. T. o możliwości popełnienia przestępstw przez sędziów Sądu Rejonowego w Elblągu w związku z procedowaniem przez nich w sprawach z udziałem małoletniego P. T. poprzez nienależyte zabezpieczenie reprezentowania jego interesów w prowadzonych postępowaniach sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego należało uwzględnić.

Wprawdzie przepis art. 37 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i w związku z tym nie może być interpretowany rozszerzająco, zwłaszcza w kontekście treści przepisu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, nie ulega jednak wątpliwości, że istnieją sytuacje, w których rozpoznanie sprawy przez sąd do tego właściwy miejscowo, z uwagi na udział w postępowaniu określonych podmiotów, może wzbudzić w odbiorze społecznych, i to niezależnie od sposobu rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu, mające charakter realny wątpliwości, co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy. Taka sytuacja jest bez wątpienia niewskazana, stanowiąc zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, które jest jedyną przesłanką pozwalającą Sądowi Najwyższemu uwzględnić stosowną inicjatywę sądu, przed którym dana sprawa zawisła.

Wymownym przykładem tego rodzaju jest właśnie niniejsze postępowanie, w którym przedmiotem rozstrzygania jest zażalenie pokrzywdzonej na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie z zawiadomienia A.T. o podejrzeniu popełnienia przestępstw przez sędziów sądu właściwego miejscowo, do którego miało dojść w związku z wykonywaniem przez nich czynności procesowych w Sądzie Rejonowym w Elblągu. W takiej sytuacji trudno odrzucić możliwość, na co trafnie zwrócono uwagę w uzasadnieniu postanowienia, pojawienia w odbiorze społecznym (u postronnego obywatela) – wprawdzie bez wątpienia nieuprawnionych – lecz jednak prawdopodobnych wątpliwości, i to niezależnie od ostatecznego rozstrzygnięcia, że środek odwoławczy wniesiony przez pokrzywdzonego rozpoznany został w sposób bezstronny i obiektywny bez jakichkolwiek poza procesowych wpływów. Zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości jest w takim wypadku ze wszech miar realne, a nie tylko hipotetyczne.

Z tych względów, w interesie wymiaru sprawiedliwości, a więc dla przeciwdziałania mylnemu odbiorowi społecznemu o braku bezstronności sądu, jest rozpoznanie wniesionego zażalenia przez inny sąd równorzędny, którym będzie Sąd Rejonowy w Malborku położony w relatywnie bliskiej odległości od siedziby sądu właściwego miejscowo, a jednocześnie poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w Elblągu.

Uwzględniając powyższe postanowiono jak na wstępie.

SSN (Tomasz Artymiuk)

[J.J.]

[a.ł.]